Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: ”O.T.”, i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149100656/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: O.T.

XIII

Og nær og nærmere han rykker hende, –
– »O giv mit Haab et Svar i denne Nellike!«
Hun sukker: »o jeg vil – dog nei! – jeg vil ikke.«
Dandseriinden af *Paludan-Müller*.

»Jeg skal nok komme efter det!« meente *Otto*. »Den stærke Kjærlighed kan dog ikke være duftet bort?« Han lagde nøie Mærke til hvert lille Træk. *Eva* var den stille, blyfærdige Skabning, som før, en Huusalf, som virkede venligt ind paa det Hele. *Vilhelm* talte med hende, men ikke lidenskabeligt, heller ikke med affecteert Ligegyldighed. Alligevel kunne vi ikke ganske stole paa *Ottos* Iagttagelses-Evne, hans Blik fløi for ofte til en kjærere Gjenstand, *Sophie* tilhørte dog egentlig hans Opmærksomhed.

De spadserede i Haven.

»Engang, som De vistnok veed,« sagde *Otto*, »sværmede Deres Broder for den smukke *Eva*. Er det da ikke lidt farligt, at hun er her? Har kun Mama været forsigtig?«

»For *Vilhelm* er jeg fuldkommen rolig!« svarede *Sophie*. »Bare De tager Dem iagt! *Eva* er meget elskværdig og har taget sig betydeligt op til sin Fordeel, siden hun kom her. Min Søster *Louise* sværmer nu formeligt for hende, og Mama betragter hende næsten som et Pleiebarn. De har nok seet, at hun ikke bliver tilsidesat. Hun er ellers svag, hun ligner de fine Bjergblomster, som i Snee og Kulde trives, men i den lune Bjergkleft, hvor Solen skinner, bøie Hovedet. Jeg synes virkelig, hun er blevet svagere, siden hun fik Pleie og gode Dage. Da jeg i *Roeskilde* saae hende, var hun langt mere livsblomstrende!«

»Maaskee tænker hun paa Deres Broder! tænker paa ham med stille Liden!«

»Det troer jeg ikke!« svarede *Sophie*. »Ellers vidste nok *Louise* Noget om det, hun har *Evas* hele Fortrolighed. De kan berolige Dem, hvis De er skinsyg!«

»Hvor falder De paa det? Min Tanke seer opad og ikke nedad!« sagde han med en Slags Stolthed. »Jeg føler det, aldrig kunde jeg blive forelsket i *Eva*. Fatte Kjærlighed til hende, nei! idet jeg tænker derpaa,